

عنوان مقاله:

بازتاب مناقب اهل بیت ع در ادبیات فارسی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حمیده مظهری آزاد

خلاصه مقاله:

ستایش و منقبت گویی بخش عظیمی از ادبیات منظوم است که ریشه در فرهنگ پرمایه و کهن سرزمین ما دارد. اکثر قریب به اتفاق آثار شعرا با حمد و سپاس و توحید پروردگار باری تعالی و مناقب معصومین (ع) آغاز می شود. ستایش سجایا و مرتبه آسمانی چهارده معصوم (ع) در دیوان اکثر شاعران پارسی گوی نمود بسیار دارد. برخی از شاعران در سروده های متعددی به استقبال این مهم شتافته اند. همچنین شاعران متقدم در آثار خویش بیشتر از قالب های قصیده و مثنوی برای ابراز ارادت خویش بهره جسته اند و مضامین متعددی را به صورت مشروح خلق کرده اند. مناقب اهل بیت (ع) بخشی از ادبیات ما را فرا گرفته است و ریشه در فرهنگ پرمایه و کهن سرزمین ما دارد. سال های بسیار زیادی می گذرد که منقبت سرایی پنجه در پنجه ی احساسات و عواطف فارسی زبانان انداخته و با محتوای نهفته در دل ادبیات و واژه های خویش انتقال دهنده ی افکار و عقایدی است که شالوده جامعه را قوام می بخشد و بنای افکار آن ها را استوار می سازد.

کلمات کلیدی:

منقبت گویی، اهل بیت ع، شعر، ادبیات،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902499>

